

Denne Del af Lovforslaget, som gaar ud paa Vigning paa Bygningsstyld, tilfigter jo at afhjælpe den Ulighed, som hidtil har bestaaet ved Vigningen af Skat paa faste Ejendomme. Der findes saa vidt mig bekendt hverken i Henseende til Bestatning til Staten eller i Henseende til Bestatning til Kommunen nogen anden Undtagelse end denne fra den Regel, at al fast Ejendom bør beskattes — jeg regner naturligvis ikke, at Landbrugsbygninger ikke ere særlig beskattede, det har jo sin særegne Grund, og disse Ejendomme blive i deres Helhed beskattede. Jeg finder altsaa, at medens der hidtil i Købstadkommunerne og i Kjøbenhavn, ja vel som i Handelspladserne, har fundet en Vigning Sted af Kommunestatten ogsaa paa Ejendomme, hvis væsentlige Bestanddele ere Bygninger, er det en Undtagelse fra denne Regel, at der hidtil ikke er foretaget en lignende Bestatning i Landsognene, altsaa til Sognekommunen og Amtskommunen. Det er efter min Mening en Anomali. Det er en Fordel, der hidtil er givet Ejerne af disse Bygninger, en Fordel, som de ikke have noget naturligt Krav paa, og som derfor bør bortfalde. Maaſte burde den være bortfaldet for længere Tid siden, i alt Fald er det et Forhold, som ikke længere bør opretholdes.

Urede Medlemmer vide jo, paa hvilken Maade Regeringen har foreslaaet at ordne denne Sag. Man vil gaa ud fra Bygningernes Brandforsikringsværdi eller i alt Fald fra en særlig Vurdering af Bygningernes Værdi. Fra den Sum, der derved fremkommer, vil man drage 1,000 Kr., og Resten vil man gøre til Hartkorn, idet man sætter et Beløb af henimod 8,000 Kr. nøjagtig 7,680 Kr. — med Undtagelse af Bornholm, hvor det er noget labere — lig med en Lønde Hartkorn. Man fradrager dernæst det Hartkorn, der hviler paa Grunden, kun hvad der bliver tilbage, skal beskattes paa den Maade. Derved fremkommer altsaa en ny Art Hartkornsbestatning, og den vil særlig være til Fordel for Landbrugerne, for Ejerne og Brugere af Gaarde og i det hele af Ejendomme med Jordtilliggende, da der vil komme flere til, som skulle betale Afgifter af deres Ejendomme. Det er altsaa et Forslag, som i væsentlig Grad gaar ud paa at lette Kommunernes nuværende Skattebyrde, idet man vil fordele Byrderne saaledes, at de ogsaa ville komme til at hvile paa en Del andre end dem, der hidtil alene have maattet udrede den Del af den kommunale Bestatning, som er lignet paa Ejendommene. — Der er, som de Herrer vide, mod en saadan Foranstaltning gjort den Indven-

ding, at man ikke er vant til den. De vedkommende Ejere ville nødvendig have den, ja de ville endog betragte dens Gennemførelse som en Konfiskation af en Del af deres Eiendoms Værdi. Men vi kunne vel let blive enige om, at vi overhovedet aldrig ville komme til at indføre en ny Skat, derjom vi skulle høre paa Klage fra dem, der ville komme til at bære den. Alle ville gøre, hvad de kunne, for at blive fri. — Det Synspunkt, der synes mig at være det afgørende her, er, at man i Virkeligheden vil søge at skaffe Retfærdighed til Veje, og det gælder i særlig Grad netop for de Kommuner, hvor der er overordentlig mange af den Slags Ejendomme, Kommuner i Omegnen af Kjøbenhavn. Thi det er sikkert nok, at en væsentlig, en meget betydelig Del af disse Kommuners Udgifter er fremkaldt ved Fremvæksten af denne Mængde af Huse. Det er aldeles klart, at mange Bejantæg, Kloatanlæg og hvad dertil hører, Belysnings- og Polititudgifter o. s. v. for en stor Del hidrøre derafra. Det er altsaa ikke mere end billigt, at der ved Vigning paa saadanne Ejendomme tilvejebringes et Bidrag til Udredelse af Kommunens Omkostninger. Jeg har for mit personlige Vedkommende ikke den ringeste Medlidenshed med de Herrer Villaejere, som ad denne Vej komme til at være nogen Afgift til Kommunen. Jeg finder, at det er fuldstændig rigtigt og berettiget, at man paaligner dem. Derimod maa jeg tilstaa, at jeg har nogen Medlidenshed, i alt Fald Sympati, med en Del mindre bemidlede Medborgere i disse Kommuner, som ville komme til ad denne Vej at udrede Afgifter, der for dem kunne være ret trykkende. Jeg sigter herved til visse Kommuner, hvor Forholdet er det, at der er opført en Del Huse, som i Virkeligheden for en stor Del bebos af Arbejdere. Lad mig nævne Valby, der ligger her tæt ved Kjøbenhavn, og hvor der bor en hel Mængde mindre Haandværker- og Arbejderfamilier i saadanne Huse. Hvis det var imaa Huse, vilde Forholdet blive det, at, naar man trak 1,000 Kr. fra Assuranceværdien eller den Værdi, hvortil Bygningerne bleve ansatte ved Vurderingen, vilde det maaſte ikke blive saa kendeligt for dem. Men her er nu Forholdet det, at det er større Huse med en betydelig større Assurancejum, hvor dette Fradrag af 1,000 Kr. ikke vil bethede særdeles meget. Disse Huse ere indrettede til flere Familier, og der vil altsaa paalignes dem Bygningsstyld. Det er dog muligt, at man kan finde en Maade, hvorpaa man i nogen Grad kan komme dem imøde. Men i øvrigt maa jeg tillade mig at bemærke, at hele dette Spørgsmaal om, hvorvidt man